

Fluor bedraget

Af Dorte Krog Jensen
Farmakonom

De fleste af os associerer fluor med sunde tænder og udsigten til nul huller. Ikke desto mindre er historien om, hvordan fluor havnede i din tandpasta et helt særligt, utroligt og grumt eventyr. Eventyret inkluderer nogen af de mest omtalte hændelser i verden – eksplosionen af atombomben i Hiroshima for eksempel. Og historiens krogede veje fører os omkring en række hensynsløse hændelser, der blot har øget industriens magt.

Fluor er den inderste kerne i opbygningen af en række af de største formuer i verden. Men fluor er også et enormt potent kemikalie, som bliver brugt til at berige uranium med, til at fremstille nervegassen Sarin med, og til at vriste smeltet stål og aluminium ud af jordens årer med. Det samme kemikalie er det, som vi tidligt hver morgen, og sent hver aften putter i munden på os selv og vores børn.

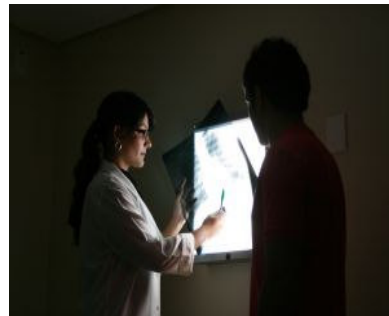
Fluor er så potent et kemikalie, at det er blevet livsvigtigt for moderne industri og bliver brugt dagligt i utallige fabrikker, raffinaderier og værker. Fluor bruges til fremstillingen af højoktan benzin, til at smelte aluminium, stål og beryllium med, til at berige uranium med, til computer dele, til rottegift, pesticider, skivoks, kølemidler, Teflon, gulvtæpper, vandtæt tøj og medicin som Prozac og Cipro.

Fluors brug i tandplejen er kun en biting i sammenligning med brugen i industrien. Men brugen i tandplejen har været til fantastisk stor gavn for industrien. Hvordan? – Kald det bare elementær PR. Fluor er så potent et kemikalie, at det er en alvorlig trussel for miljøet og ekstremt giftigt i arbejdsmiljøet. Men industrien har tilbage fra anden verdenskrig sponsoreret forskere, som opfandt og promoverede fluors brug i tandplejen. Og hermed udførte de en genistreg. For hvem ville tro, at et stof, der er gavnligt for tænderne kan være giftigt? Fra at være under mistanke som en farlig gift, blev fluor nu pludselig et uskadeligt universalmiddel i befolkningens bevidsthed. Og hermed tog USA's industri brodden af de mange søgsmål, de siden blev udsat for bl.a. af forkrøblede fabriksarbejdere og landmænd, hvis afgrøder, kvæg og eget helbred led under den gigantiske industris forurening.

Siden anden verdenskrig har en uskøn blanding af industri, regering og forskellige råd (som foregav at beskytte borgerne), bevidst vildledt befolkningen. For det, der var nødvendigt at holde hemmeligt af hensyn til den "nationale sikkerhed", mens USA's første atomvåben blev fremstillet, blev senere et kildent spørgsmål. Både for USA's regering og for dens krigsindustri. Det blev en løgn, der blev tykkere og tykkere. En løgn, der kostede i hundrede tusindvis af arbejdere og indbyggere deres gode helbred, og mange liv.

Allerede midt i 1920-erne opdagede en dansk læge ved navn Kaj Eli Roholm fluors giftige virkning, da han fik til opgave at undersøge årsagen til en Københavnsk fabriks syge medarbejdere. Medarbejderne håndterede kryolit, som består af mere end 50 % fluor, og det var derfor ikke svært at udpege problemet.

Roholm undersøgte problemet til bunds med røntgenoptagelser, laboratorieforsøg samt forsøg med grise, rotter og hunde. Og Roholm fandt allerede i 1920-erne, at giften ophobes i tænder, knogler og sandsynligvis også i nyrer og lunger.

Skelettet blev forkrøblet med ubevægelig rygsøjle, deformede knæ og hofter, og selv fortykkelse af kraniet blev registreret. Halvdelen af de ansatte havde lunge fibrose og mange led af en emfysem-lignende sygdom. Arbejderne var desuden plaget af reuma, mavesmerter og opkastning, udslæt og betændte sår. Deres tænder var meget dårlige, og nybagte mødre gav forgiftningen videre til deres spædbørn via modermælken, hvilket senere blev tydeligt ved, at børnenes tænder blev hvidplettede.

Senere, i 1980-erne til 1990-erne, stod det tillige klart for toksikolog Phyllis Mullenix, at fluor også var neurotoksisk, det vil sige en nervegift. Hun fandt, at fluor krydsede blod/hjerne barrieren, og at rotter, der havde fået fluor, fødte unger, der var "hyperaktive". Dette gjaldt især for de unger, der var af hankøn. Hun sagde endvidere, at forgiftning med fluor medførte forvirring, virkede sløvende og udmattende. Disse virkninger var allerede blevet observeret årtier tidligere, men blev fortiet...

I et studie udført i 1992 af forskerne Robert Isaacson, Julie Varner og Karl Jensen viste det sig endvidere, at fluor medvirker til at føre aluminium ind i hjernevævet på rotter, der herefter udviser Alzheimers lignende symptomer.

Senere kom det også for dagens lys, at de amerikanske myndigheder allerede i 1956 var klar over, at fluor påvirker hormonbalancen og indvirker på, hvor tidligt piger kommer i puberteten. På det tidspunkt blev der nemlig tilsat fluor til drikkevandet visse steder i USA, hvilket tillod en sammenligning af data. De steder, hvor der var tilsat fluor i drikkevandet, kom pigerne tidligere i puberteten.

Umiddelbart kan det måske undre, at en enkelt gift kan have virkninger, der er så vidt forskellige. Men der er en logisk forklaring: Hundrevis af processer i kroppen udføres af enzymer, og netop enzymer bliver ødelagt af fluor.

Den mængde fluor, der blev tilsat drikkevandet i USA var dengang på 1 ppm (parts per million). Til sammenligning indeholder en moderne tandpasta 1100 ppm – 1500 ppm. Og det er desværre ikke nok at spytte ud. For op imod halvdelen af fluor optages gennem mundslimhinden, når man børster tænder.

I vores familie er vi holdt op med at bruge fluortandpasta. Der findes faktisk en række ganske gode tandpastaer uden fluor, som man kan købe i helsekostbutikken. De fleste af dem er tillige fri for SLS, som er et skummemiddel, der kendt for at virke irriterende på mundslimhinden.

Selv er jeg nu overbevist om fluors skadelige virkninger. Min egen konklusion er endvidere, at man ikke blindt kan stole på autoriteter. Vi kan ikke skyde skylden på vores tandlæger, de er selv gennem flere generationer blevet vildledt til at tro på fluors gavnlige virkninger. Men det kan selvfølgelig undre, at der ikke er flere, der holder et kritisk

øje med deres egen profession og den udvikling og forskning der sker.

Denne artikel bygger på bogen "The Fluoride Deception". Bogen er udkommet i 2004, jeg har læst den medio 2007, hvor jeg lånte den hjem fra Danmarks Natur- og Lægevidenskabelige Bibliotek. Tydeligvis har ingen før mig nogensinde læst bogen – den var aldrig blevet åbnet, før jeg fik den i hænderne...

Læs den og døm selv. The Fluoride Deception. Forfatter: Bryson.

Links:

Bibliotek.dk

Amazon.uk

Klik nedenfor og se interviewet med Christopher Bryson om Fluoride Deception på YouTube.com:

Part 1) <http://www.youtube.com/watch?v=Q3y8uwtxrHo>

Part 2) http://www.youtube.com/watch?v=7hW0_UMtsb4

Part 3) <http://www.youtube.com/watch?v=5NFOnQQMnx4>

Beagles blev sat til at inhalere fluor ved et forsøg i 1958. For dyrene fik forsøget katastrofale følger...

Hundene blev meget syge - de fik emfysem - en meget alvorlig lungesygdom som de aldrig kom sig fra, og deres lymfeknuder blev påvirkede. Studiet, der var

planlagt til at skulle videreføres på mennesker, blev skrinlagt. Resultaterne blev aldrig offentliggjort, men blev fundet under research til bogen The Fluoride Deception.

Efterskrift

Efter udgivelsen af denne artikel har vi (Helsam A/S/red) modtaget henvendelser fra mennesker, som har fået huller i tænderne efter at have skiftet tandpasta. Der er meget delte meninger, om fluor i tandplejen gavner tandsundheden eller ej. Mange af de valg vi må træffe er derfor rigtig svære. Vi kan derfor kun opfordre til at søge flere informationer og vælge så bevidst som muligt.

Læs f.eks. her hvad nu afdøde tandlæge Lichtenberg skrev om emnet:

http://www.lichtenberg.dk/anvendelsen_af_fluor_i_tandpleje.htm